

احیای قدوس بهترین نتیجه امیر بابت سامان ممنون از شما

امیر اسدی
روزنامه نگار

سامان قدوس را هیچ وقت تا این حد مؤثر در ترکیب تیم ملی ندیده بودیم. هافبک- وینگری که اولین بار در دوران مربیگری کارلوس کی‌روش به تیم ملی دعوت شد و ایران را به سوئد ترجیح داد. او همان زمان توانایی بازی در ترکیب اصلی سوئد را داشت اما کی‌روش با صحبت‌هایی که انجام داد، سامان را مجاب کرد تا این تصمیم مهم را به سود ایران بگیرد.

با اینکه کی‌روش اصرار داشت قدوس برای ایران بازی کند اما در روش مورد نظر او سامان جایگاه ویژه‌ای به دست نیابود. کی‌روش عادت داشت از سیستم دفاع صرف و ضدحمله‌های سریع استفاده کند و به همین دلیل قدوس کمتر در ترکیب اصلی قرار گرفت. کی‌روش از سامان کم و بیش بها می‌داد. به عنوان نمونه او در جام جهانی ۲۰۱۸ فقط بازیکن ذخیره بود و برای دقایقی کوتاه وارد زمین می‌شد. در همان مقطع خیلی‌ها بر این عقیده بودند که قدوس باید حتی در ترکیب اصلی قرار بگیرد اما نظر و تصمیم کی‌روش چیز دیگری بود. در جام جهانی ۲۰۲۲ نیز سامان تنها یک نیمه مقابل آمریکا به زمین رفت. او در دو بازی اول مقابل انگلیس و ولز هرگز فرصت بازی به دست نیابود. آن هم در شرایطی که سال‌ها در لیگ برتر و ترکیب برنتفورد بازی کرده و آشنایی کاملی با تیم‌های بریتانیایی نظیر انگلیس و ولز داشت.

سامان به دلیل بی‌توجهی‌های متوالی سرخورده شده بود. او در زمان مربیگری ویلموتس و اسکوچیچ هم آن جایگاه واقعی را به دست نیابود. نه اینکه بازیکن ثابت نباشد، نه اما آنطور که باید، روی او حساب نمی‌شد و همین مسئله او را آزار می‌داد. به همین دلیل گفته می‌شد سامان علاقه‌ای برای بازگشت به تیم ملی ندارد و می‌خواهد فقط روی رقابت‌های باشگاهی متمرکز شود. تصمیم قدوس همین بود و او در چند اردوی نخست تیم ملی هم شرکت نکرد. قلعه‌نویی اما برنامه ویژه‌ای برای سامان در ذهن خود داشت. او هرگز به این فکر نمی‌کرد که گروهی از بازیکنان را داشته باشد که قدوس در بین آنها نباشد. برای همین چندین بار قلعه‌نویی تلاش کرد تا سامان به اردوی تیم ملی بیاید و دوباره برای ایران بازی کند. همین اتفاق هم رخ داد با این تفاوت که این بار سامان به ترکیب ثابت رسید، جایگاهش مستحکم شد و البته درخشان. در دیدارهای اخیر تیم ملی، قلعه‌نویی نقش مهمی به سامان داده و از او به عنوان بازیگردان و نبض میانه میدان تیم ملی استفاده کرده. قدوس به معنای واقعی کلمه، چشم‌نواز بازی می‌کند. او برابر فلسطین دو پاس گل داد. فارغ از این دو پاس گل، او کمترین اشتباه را در زمین انجام می‌دهد و ساده و مفید بازی می‌کند. پیروزی‌های تیم ملی در یک سال اخیر را کنار بگذارید. بازگشت سامان به تیم ملی و درخشش او در ترکیب ثابت، بهترین هدیه‌ای است که قلعه‌نویی به هواداران ایرانی داده. هدیه‌ای که کی‌روش، اسکوچیچ و ویلموتس ندادند اما امیر اصرار داشت که قدوس باشد و حالا نتیجه‌اش را می‌بیند. به همین دلیل هم هست که وقتی سامان مصاحبه می‌کند، مدام قلعه‌نویی را مورد تعریف و تمجید قرار می‌دهد. ممنون آقای مربی برای این هدیه ارزشمندی که به ما و تیم ملی دادی!

قدوس؛ مردی که تفاوت را به تیم ملی هدیه کرده ستاره کلاسیک بازیکن مدرسه‌ای

سعید آقایی
روزنامه نگار

سامان قدوس ستاره این روزهای تیم ملی ایران است. ستاره‌ای سایننت و بی‌حاشیه که فارغ از هیاهوی رایج بی‌سر و صدا کار خودش را انجام می‌دهد و می‌کوشد تا در انجام مأموریت خود بهترین باشد. ستاره‌ای که تنها تمرکزش روی فوتبال است و به حاشیه و مسائل جانبی اهمیتی نمی‌دهد. برای او فوتبال یک اصل است و در این اصل، او هرگز به فرع فکر نمی‌کند و تمام تلاش خود را به کار بسته تا مرکز این اصل باشد؛ آنچه به نظر می‌رسد که تحقق یافته. او این روزها بدون غوغاسالاری ستاره اصلی تیم ملی است. ستاره‌ای که فوتبال را برای فوتبال بازی می‌کند و از پیرامون آن فاصله می‌گیرد. او مرد ویتربین نیست. او برای حاشیه‌ها و رنگ و لعاب‌های جذاب فرامتنی ایداً اعتباری قائل نیست و یاد گرفته تا تنها روی اصل فوتبال تمرکز کند. همین سبب شده تا او ستاره متفاوتی در کلونی تیم ملی باشد. یک ستاره جدا افتاده و یک تافته جدا یافته. سامان در تیم ملی امضای خود را در بعد فنی گذاشته و به یک مهره بدون جانشین بدل شده. مردی که با پاس‌های مدرسه‌ای و فوتبال کلاسیک در بعد فنی اعتباری دوچندان دارد و توانسته در تیم‌گریزی ایران یک بازیکنی مدرن باشد. بازیکنی که تمامی جزئیات فوتبالش با دیگران متفاوت است و همین او را بدل به نگین انگشتی تیم ملی کرده که تأثیرش روی تمامی ابعاد بازی تیم ملی عیان است. در بازی نخست جام ملت‌ها برابر فلسطین این انگاره به طرز عریانی دوباره اثبات شد. در همان ۱۵ دقیقه ابتدایی بازی روی گل اول و دوم دو پاس هوشمندانه و اروپایی از سامان قفل بازی را باز کرد تا برد ایران گارانتی شود. تأثیر قدوس و کیفیت ممتازش البته تنها به حوزه فنی محدود نمی‌شود. سامان در کمیت و کیفیت و انگاره‌های فراقنی هم به راستی بی‌همتا است. بازیکنی که در حوزه رفتاری نیز می‌کوشد این تفاوت و این کلاس بالای خود را به رخ بکشد. او در زمین ایداً با داور هم‌کلام نمی‌شود و برخلاف عادت مألوف ایرانی‌ها به داور اعتراض نمی‌کند. قدوس حتی از پرخاش‌های رایج فوتبال ایرانی به حریف و بازیکن مقابل دوری می‌کند و تمام انرژی خود را معطوف بازی و انجام وظایفش می‌کند. مصداق عینی این انگاره بازی با فلسطین است. وقتی بازیکن حریف در دقیقه ۱۲ با یک تکل وحشیانه و بد از پشت سامان از زمین زد، قدوس هرگز نه به حریف پرخاش کرد و نه به داور اعتراض نمود که چرا بازیکن خاطی را جریمه نکرده. او پس از سرنگونی بلند شد و به جای اعتراض، تمام تمرکز خود را معطوف به ارسال پاس گل دوم کرد تا در همان یک ربع اول بازی نسخه حریف پیچیده شود. او حتی مصدومیت مزمن ناشی از این خطا را بهانه نکرد و با وجود درد محسوس- که در نحوه گام زدنش در زمین هویدا بود- و با وجود برنامه ریزی کادر فنی برای تعویض و محافظت از وی، در زمین ماند و بازی کرد. رفتار حرفه‌ای درون زمین و البته بیرون زمین از قدوس یک ستاره متفاوت ساخته؛ ستاره‌ای کلاسیک که خودش متفاوت است و به تیم ملی نیز این تفاوت را می‌بخشد.

سامان قدوس در گفت‌وگوی اختصاصی با ایران ورزشی؛

ستاره تیم ملی من نیستم

فرخ حسابی
روزنامه نگار

سامان قدوس ستاره اصلی نبرد ایران مقابل فلسطین بود که بازی خوب خود، برد مقابل حریف سختکوش تیم ملی را راحت کرد. دو پاس گل و بازی دیدنی و چشم‌نواز سامان باعث شد که در نهایت به شایستگی عنوان بهترین بازیکن زمین را نیز از آن خود کند. بعد از مسابقه گفت‌وگویی اختصاصی با سامان داشتیم که ترجیح می‌داد انگلیسی صحبت کند.

از سامان در مورد فلسطین پرسیدیم و همچنین در مورد بازی بعدی تیم ملی مقابل هنگ‌کنگ. او اینطور پاسخ داد: «اول از همه باید بگویم که همانطور که در نشست خبری بعد از بازی نیز گفتم، برد ایران مهم‌ترین اتفاق برای من بود و البته دستاورد شخصی یعنی انتخاب شدن به عنوان بهترین بازیکن زمین نیز برای من خوشحال‌کننده است. باید بگویم که ما به همه تیم‌هایی که در این تورنمنت هستند احترام می‌گذاریم. مطمئناً همه تیم‌هایی که در جام ملت‌ها هستند به دلیلی به اینجا رسیده‌اند و شایستگی حضور در این جام را داشته‌اند. هر تیمی می‌تواند برای ما مشکل ایجاد کند و نباید هیچ حریفی را از پیش بازیانده بدانیم. دوست داریم و باید بهترین بازی خود را در هر مسابقه ارائه دهیم.»

امیر قلعه‌نویی در کنفرانس مطبوعاتی از تو خیلی تعریف کرد، بعد از بازی با خودت هم حرف زد؟
نه حرف خاصی نداشتیم و فقط خسته نباشید گفتم. احتمالاً در هتل صحبت می‌کنیم و البته فردا هم یک جلسه فنی خواهیم داشت که در آن بیشتر حرف می‌زنیم اما الان بعد از بازی حرفی نزدیم.
انان می‌توانی بگویی کدام تیم‌ها مدعی اصلی قهرمانی جام هستند و آیا ایران را مدعی قهرمانی می‌دانی؟

ببینید، بازی‌های زیادی مانده تا پایان جام و از الان نمی‌توان پیش‌بینی کرد و در این مورد حرف زد. می‌توانم بگویم که نیازی هم نداریم به بازیکنان دیگر فکر کنیم. وظیفه ما این است که روی حریف بعد خود که هنگ‌کنگ است تمرکز داشته باشیم و سعی کنیم به برد برسیم و بعد از آن می‌بینیم که چه اتفاقی خواهد افتاد.

بازیکن حریف ضربه بدی به تو در نیمه اول زد. الان هم یخ روی پایت بسته‌ای، آیا مصدومیت جدی است؟

بله ضربه سختی زد و در حین بازی درد داشتیم اما فقط یک ضربه بود و خوشبختانه باعث شکستگی نشده است، بیشتر مثل یک کوفتگی است.

سامان تو در چند ماه اخیر در برنتفورد واقعاً خوب کار کرده‌ای، می‌توانی آن شرایط خوب را در تیم ملی و اینجا در قطر نیز تکرار کنی؟

البته که همینطور است. من در برنتفورد در چند ماه گذشته فرصت بازی در ترکیب اصلی را پیدا کردم و این چیزی بود که در یکی دو سال گذشته کمتر نصیب می‌شد. هرچه بیشتر بازی کنم، در شرایط بهتری خواهم بود و می‌توانم از نظر بدنی و روحی نیز بهتر کار کنم، بابت این موضوع بسیار خوشحالم.

نکته این است که در این چند ماه تو در پست‌های مختلف بازی کرده‌ای مثلاً دفاع چپ، دفاع راست، وینگر و... اینکه در تیم ملی در پست دیگری بازی کنی برای تو مشکل‌ساز نیست؟

بازی کردن در دفاع راست و چپ برای من یک نکته مثبت داشت، اینکه توانستم در کارهای دفاعی نیز پیشرفت کنم. من قبلاً در کارهای هجومی خوب بودم اما در دفاع ضعف داشتم، حالا اما از این نظر خیلی بهتر شده‌ام. این موضوع کمک می‌کند که برای بازی در پست شماره ۶ در تیم ملی (هافبک دفاعی) شرایط بسیار بهتری از نظر دفاعی داشته باشم و آن را با ویژگی‌های تهاجمی خود ترکیب کنم.

سامان تو الان به عنوان یک ستاره در تیم ملی ایران به حساب می‌آیی و هواداران فوتبال خیلی روی توانایی‌های تو حساب می‌کنند. این موضوع را خودت حس کرده‌ای؟ و آیا فشاری از این بابت حس می‌کنی؟

صادقانه بگویم که خودم را یک ستاره نمی‌دانم، فقط یک بازیکن از تیم هستم و نه بیش از آن. در تیم ملی ما چند ستاره داریم که خود من به آنها تکیه می‌کنم. ما تیم خیلی خوبی داریم و چند بازیکن واقعاً بزرگ در تیم داریم که می‌توانند نتیجه را در هر لحظه تغییر دهند. کاری که من می‌کنم این است که شرایط را برای آنها بهتر کنم و نهایت تلاشم را می‌کنم که بهترین بازی را کنار آنها ارائه دهم و راه گلزنی و کسب برد را برای تیمی‌هایم آسان‌تر کنم.

بازی دیگر تیم‌های مدعی قهرمانی جام مثل قطر، استرالیا و ژاپن را دیده‌ای؟

نه نگاه نکرده‌ام. فعلاً فقط روی بازی خود تمرکز داریم و گام به گام پیش می‌رویم. نه وقت آن را داریم که بازی‌های دیگر را ببینیم و نه می‌خواهیم که خود را مشغول کنیم. همانطور که گفتم مهم‌ترین هدف برای ما حریف بعدی است. و آخرین سؤال که البته به این جام و این بازی مربوط نیست. کدام تیم را شانسن اول قهرمانی در لیگ برتر انگلیس می‌دانی؟ سؤال سختی است. تیم‌های مدعی زیادی در این فصل وجود دارند و اصلاً قابل پیش‌بینی نیست. بازی‌های این فصل لیگ برتر در اوج حساسیت و نزدیکی برگزار می‌شود.